

عنوان مقاله:

بررسی غلظت فلزات سنگین در ماهی های مصرفی شهر زابل در سال 1384

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی اصغر نشاط - دانشگاه علوم پزشکی زابل، دانشکده بهداشت

ایرج ضاربان - دانشگاه علوم پزشکی زابل، دانشکده بهداشت

علی شهریار - دانشگاه علوم پزشکی زابل، دانشکده بهداشت

مهدی شهرکی - دانشگاه علوم پزشکی زابل، دانشکده بهداشت

خلاصه مقاله:

رشد سریع جمعیت و توسعه مراکز مسکونی، تجاری، صنعتی و از همه مهمتر مصرف زیاد کودهای شیمیایی و سموم دفع آفات کشاورزی موجب آلودگی محیط زیست انسان و موجودات آبی بخصوص ماهیان گشته است. در این میان فلزات سنگین با توجه به خواص فیزیکی، شیمیایی و زیستی منبع مهم آلودگی برای ماهیان محسوب میشوند. در این مطالعه فلزات سنگین کادمیوم، کروم، نیکل و سرب در دو نوع ماهی کپور و حلوا که مصرف بیشتری در زابل دارند مورد بررسی قرار گرفتند. در این مطالعه مقطعی براساس مطالعات قبلی از هر گونه از ماهیان حلوا و کپور 20 نمونه (جمعاً 40 نمونه) به صورت تصادفی در طی 2 ماه از مراکز عرضه و فروش ماهی برداشت و مطابق با شرایط استاندارد به آزمایشگاه انتقال داده شد. نمونه ها بعد از هضم توسط اسید نیتریک دستگاه اتمیک ابزوربشن مقدار فلزات سنگین موجود در آنها اندازه گرفته شد. در این مطالعه میانگین مقدار فلزات سنگین کادمیوم، کروم، نیکل و سرب برحسب میکروگرم بر گرم وزن خشک ماهی، برای ماهی کپور به ترتیب برابر 0/9354 ، 2/418 ، 0/727 ، 0/46 و برای ماهی حلوا به ترتیب 0/5763 ، 2/493 ، 1/594 ، 1/1963 بدست آمد. براساس مطالعه انجام شده متاسفانه مقدار فلزات سنگین در ماهی های مطالعه شده بیش از استاندارد توصیه شده توسط سازمان جهانی بهداشت می باشد. بنابراین پیشنهاد می گردد در مورد محل صید این ماهیها و نحوه مصرف آنها مطالعه بیشتری صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

ماهی، فلزات سنگین، زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144536>

